

ROZRUSZONY (3) *part praet pass pf*

rozruszony (3), [**rozruszon**].

Pierwsze o jasne; w formach złożonych -on-; forma niezłożona z tekstu nieoznaczającego ó.

sg [m N (praed) rozrusz(o)n.] ∅ f N rozruszoną (1). ∅ pl N subst rozruszon(e) (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. rozruszyć.

[Składnia dopełnienia sprawcy: rozruszon od czego.]

Zniszczony, zniweczony (3) : Constratae naves tempestatibus, Pokázone/ rośruźzone [!]. Mącz 414d; [Bo to pewna/ że on ziemki Ray/ [...] czału onego powřízechnego potopu od wod gwaktownych ieft rozruźzon. BudArt K8v].

W połączeniu szeregowym (1): Prostratae religiones, Rozruźzone/ rośproźzone/ w niwecz obrócone Boże służby. Mącz 415a.

a. Udaremniony (1) : Vradzcie rádę á rozruźzona będzie [*dissipabitur*]/ [...] bo známi Bog. *BudBib Is 8/10.*

Synonimy: wniwecz obrocony, rozproszony.

Cf NIEROZRUSZON, ROZRUSZYĆ

ZCh